

Mindretal af Udvalget (Harald Hansen, Martensen og S. Pedersen) foreslaar, at denne Bestemmelse skal udgaa. Dette Flertal finder nemlig at de, der ere i Besiddelse af dansk Indfødsret, ere tilstrækkelig betryggede ved, at der fordres bestaaet henholdsvis Styrmandsøksamen eller Maskinisteksamen her i Landet, efter de bestaaende Love, og det kan paa den anden Side være af væsentlig Betydning, under særlige Omstændigheder, som ved Åbning af nye Handelsveje, at kunne benytte Skibsførere og Styrsmænd af fremmed Nationalitet, som maatte særlig stikke sig i det foreliggende Øjemed; endvidere henlede de Opmærksomheden paa, at et ikke ringe Antal af danske Skibsførere føre Skib fra fremmede Steder, som fra England og Hamborg. Udvalgets øvrige Medlemmer (S. Jensen, Drogenbøll og Tuxen) slutte sig dog til Lovforslaget i dette Punkt. Søfarten ligger nemlig godt for vort Folk, og det er ønskeligt, at mange søge denne Levevej. Der bør derfor ikke træffes nogen almindelig Bestemmelse, som letter fremmede Afgangen til de betydeligere og bedre Lønede Stillinger i Faget, og dermed gør det mindre tillokkende at gennemgaa den mere eller mindre strenge Skole for at gøre sig stikket dertil. Hvad den Betryggelse angaar, som skal findes ved, at Eksamen afholdes her i Landet, da bør der lægges Mærke til, at det alt er et ikke ringe Antal af fremmede, som undertaste sig Styrmandsøksamen her, nemlig efter den Erklæring af Navigationsdirektøren over Kommissionens Betænkning, der er tilstillet Rigsdagen (Side 11) i Tidsrummet 1881—1888, 97 fremmede af i det hele 1541 Eksaminander, eller noget over 6 pCt. Hvad Trangen under særlige Omstændigheder angaar, da er der i § 18 tilstrækkelig Middele til at afhjælpe denne, idet der indrømmes Indenrigsministeren Myndighed til at gøre Undtagelse fra Indfødsret, og til at aabne Døren videre ved kongelig Anordning under Forudsætning af Genfidsighed. Disse Medlemmer af Udvalget kunne saaledes ikke anse det rigtigt at fra-

falde en Bestemmelse, der er til Gavn for dem, som ere i Besiddelse af Indfødsret.

De to Begreber, indskrænket Fart og Fart udenfor denne, fremtræde i §§ 2—8 som Betingelser angaaende de Egenstaber, der fordres hos Dætsofficerer og Maskinister, og i § 19 er den indskrænkede Fart bestemt ved at indbefatte „foruden Farten paa Kongerigets Kyster endvidere Farten paa svensk og norsk Kyst, fra Kalmar til Lindensæs, samt paa nordtysk Kyst mellem Rügenwalde og den hollandske Grænse“. Denne Bestemmelse er hentet fra Forordningen af 10de Januar 1840 om Føring af Logbog. Der synes imidlertid ikke at være nogen særlig Anledning til at stanse Rettigheden til Fart langs Kysten netop ved Rügenwalde, og det forholder sig ogsaa saaledes, at Søttestipperne føre deres Skibe langt videre. Da der saaledes er Trang til at udstrække denne Kystsejlsads, finder Udvalget det rigtigt at benytte Lejligheden til at sætte Lovlighedens Stempel paa en Fart, der alt uden Ulempe finder Sted, og foreslaar, at den indskrænkede Fart for Østersøens Vedkommende bliver begrænset ved den 58de Bredegrad, der ved den østlige Kyst naar op til Riga-Bugten, og paa Kysten af Sverige er noget nordligere end den nu bestemte Grænse.

Det skal endnu fremhæves, at efter § 16 skal fremtidig Navigationsdirektøren udstede de Næringsbeviser, hvorom der er Spørgsmaal i denne Lov, i hvilket Øjemed, der skal tillægges ham Honorar samt Medhjælps- og Kontorholdsvederlag, medens dette hidtil er sket ved de kommunale Øvrigheder uden Beføstning for det offentlige. En Del af Udvalget ser ikke tilstrækkelig Grund til at foretage denne Forandring, der baade vil være en Ulempe for de Personer, der søge Næringsbevis, for saa vidt de have Ophold udenfor Kjøbenhavn, og desuden vil berøve Kommunerne en Indtægt, som de hidtil have oppebaaret. Denne Del af Udvalget foreslaar derfor at beholde den nuværende Ordning af dette Forhold, og stiller i dette Øje-